

nabídl téma *Dilemy (česko)slovenských Maďarov okolo roku 1993 v esejistice Lajosa Grendela*.

Dílčí i generální diskuse ukázaly živost a životnost tématu česko-slovenského v lůně střední Evropy a sjednocujícího se subkontinentu jako celku. Současně již poněkolkikáté ukázaly na klíčovost brněnských slovenských studií v konceptu středoevropské slovakistiky, na strategickou polohu Brna a Masarykovy univerzity ve smyslu rozvoje areálového přístupu ve společenských a humanitních vědách.

Ivo Pospíšil

Nad monumentálním dílem slovenské folkloristiky

Dne 9. března 2006 se konala v přednáškovém sále Slovenského inštitútu v Praze za účasti 40 expertů a příznivců slavnostní prezentace obsáhlého třísvazkového díla *Slovenské ľudové rozprávky I-III* (Bratislava: Veda, 1993-2004). Kromě hostitelského pracoviště se na ní spolupodílely Česká asociace slavistů, Literárněvědná společnost AV ČR, Slavistická společnost Franka Wollmana a pražská Společnost generála M. R. Štefánika. (Jeho uvedení na Slovensku se uskutečnilo již v květnu roku 2005.)

S hlavním příspěvkem vystoupila editorka tohoto textového souboru profesorka Viera Gašparíková. Účastníky seznámila s peripetemií komplikované přípravy a realizace ojedineleho, dlouhodobého a rozsáhlého projektu, jehož východiskem se stal bohatý pramený materiál sebraný v letech 1928-1947 pod odborným vedením prof. Franka Wollmana studenty Univerzity Komenského v Bratislavě a zahrnující více než 2200 folklorních textů z různých slovenských regionů. Vynikající editorskou práci a exaktní ráz publikace potvrzují doprovodné komentáře k jednotlivým pohádkovým prózám, charakterizující příslušnou lokalitu a lidového vypravěče, i editorčina pronikavá studie vymezující genotypový princip slovenské folklorní pohádky se zřetelem k nadnárodnímu kontextu migrujících látek, syžetů a motivů. Nahlédnutím do prezentovaného díla se o tom mohli přesvědčit i sami přítomní.

V další rozpravě slovenští a čeští badatelé uvedli některá zajímavá fakta ze života prof. Wollmana související s jeho podnětným působením na Univerzitě Komenského (H. Hlůšková), připomenuli jeho zásluhy o rozvoj vědních oborů literární komparistiky a fenomenologie (M. Zelenka) nebo aktuálně přiblížili jeho mimořádnou osobnost lidskou, pedagogickou, vědeckou i občanskou z pohledu synovské reminiscence (S. Wollman).

Tento velkolepý ediční počín lze považovat v oblasti folkloristického bádání za vskutku objevný, výjimečný a záslužný, neboť znovuoživuje a pro naši přítomnost i budoucnost uchovává nezměrné bohatství slovenské lidové slovesnosti. Je nesporným přínosem nejen pro současnou folkloristiku, nýbrž i pro moderní komparistiku, českou a světovou slavistiku.

Jaroslav Toman